

Dialog profetyczny (prorocki)

Trudności w dialogu profetycznym

Nadrzędną trudność w dialogu profetycznym stanowi sam człowiek. Wynika ona z zaangażowania emocjonalnego osób rozwiązujących problem, które utożsamiając się z prezentowaną ideą, odczuwają potrzebę tzw. samorealizacji, czy samospelnienia na poziomie ambicji lub uznania społecznego (prestiżu), albo też, podkreślanie własnego indywidualizmu, itp. W przypadku reprezentowania tzw. interesów grupy stoją oni niezmiennie na tym samym stanowisku, oczekując jedynie na uległość drugich. Z założenia przyjmują własną doskonałość i nieomylność, podczas gdy skupienie uwagi na istocie problemu wymaga zawsze zaangażowania w poszukiwanie nowego wejrzenia w siebie jak również w problem.

Wejrzenie w siebie, to konfrontacja własnej osoby z Osobą Jezusa Chrystusa. To pierwszy dialog, w którym człowiek w duchu pokory przyznaje się do grzechu: słabości, egoizmu, niewiedzy, różnych ułomności i złych nawyków.

Od momentu znalezienia właściwej postawy wobec Jezusa rozpocząć się może kolejny etap: budowania zażyłości z Bogiem w Trójcy Jedynym (*moc w słabości się doskonali - Kor 12, 7*)

Wreszcie przez zjednoczenie własnej postawy ukierunkowanej na ducha ofiary wg wzoru Jezusa, możliwa jest rezygnacja i odejście od tego, co ludzkie w dotychczas prezentowanych stanowiskach i postawach. Możliwe staje się osiągnięcie poczucia wolności od siebie samego, jak również pełne zaangażowanie do składania ofiary z siebie dla drugich, by wspólnie zmierzać w stronę jedności i miłości na wzór Boga w Trójcy Jedynej.

Ks. Jerzy Gawlik